

РЕШЕНИЕ

№ 51

гр. С., 03.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети април
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Георги Д. Чолаков

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Георги Д. Чолаков Търговско дело №
20231800900016 по описа за 2023 година

Л.П.П. от гр. К., ул. „Охрид“ № 55А, с ЕГН *****, е предявил срещу "ДЗИ - О.З." ЕАД, ЕИК обективно съединени иски с правно основание чл.405, ал.1 от КЗ, предявен като частичен за сумата от 26 000 лева и чл.409 от КЗ – за заплащане на застрахователно обезщетение от 26 000 лева при пълен размер на обезщетението от 30 000 лева, дължимо по застрахователна полица № 440120217002613 год. по имуществена застраховка „Каско“, сключена с ответника, без посочени дата на сключване и срок на валидност и настъпило в периода между 24.07.2020 год. и 26.07.2020 год. застрахователно събитие „кражба на МПС“ – лек автомобил марка „Jaguar“, модел „XF“, с ДК № СО 2153 СК, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 18.05.2021 год. до окончателното й заплащане.

Претендират се и направените по делото разноски.

Исковата молба е подадена до РС – К. при първоначално предявен като частичен размер на иска по чл.405, ал.1 от КЗ от 1 000 лева и след допуснато на осн. чл.214, ал.1 от ГПК увеличение в о.с.з. на 13.10.2022 год. от 1 000 лева на 26 000 лева, при пълен размер на претенцията от 30 000 лева, делото е изпратено по подсъдност на СОС.

Изрично уточнение в началната дата на претенцията за лихви – считано от 18.05.2021 год., е направено в о.с.з. на 25.04.2023 год. по т.д. № 16/2023 год. на СОС от пълномощника на ищеца – с оглед заявените предходни различни дати съотв. в и.м. и в о.с.з. на 19.04.2022 год. по гр.д. № 923/2021 год. на РС – К.

С исковата молба се твърди, че ищецът е собственик на лек автомобил марка „Jaguar“, модел „XF“, с ДК № СО 2153 СК, с номер на рама SAJAAQ0567SDS53197, който е бил отнет противозаконно от владението му в периода между 19.30 часа на 24.07.2020 год. до

13.40 часа на 26.07.2020 год. от мястото, на което е бил паркиран – гр. С. „Цар Самуил“, срещу № 96.

Твърди, че след установяване липсата на автомобила на 26.07.2020 год. е сигнализирил правоохранителните органи, като било образувано ДП № 1305/2020 год. по описа на ОЗ РУ на СДВР, пр. пр. № 26270/2020 год. по описа на Софийска районна прокуратура за извършено от неизвестен извършител престъпление по чл.346, ал.1 от НК. До момента на предявяване на исковете извършителят на деянието не е бил открит, не е бил открит и автомобила, поради което с постановление от 24.08.2020 год. на СРП наказателното производство е било спряно.

Твърди се, че към датата на отнемането на МПС е имал валидно застрахователно правоотношение с ответника по застраховка „Каско+“ на МПС, със застрахователна полица с № 440120217002613, без посочени дата на сключване и срок на валидност. Твърди се, че ищецът е уведомил ответника за застрахователното събитие, настъпило в срока на полицата, като въз основа на претенцията му по чл.380 от КЗ при "ДЗИ - О.З." ЕАД била образувана преписка по щета № 44012952000160/27.07.2020 год. Въпреки представените в пълнота документи, удостоверяващи събитието, ответникът с писмо изх. № 0-92-12442/30.09.2020 год. отказал изплащане на застрахователно обезщетение.

С отговора на и.м. ответникът оспорва предявените искове по основание и размер и моли да се отхвърлят. Оспорва наличието на всички елементи на фактическия състав, правопораждащ вземането на ищеца. Счита, че не е налице настъпило застрахователно събитие, което съгласно договора да е риск, който застрахователят има задължение да покрие по действащите по застраховката ОУ.

Оспорват се твърденията за противозаконно отнемане на автомобила на посочените в исковата молба дата, час и място, като се твърди, че липсват каквито и да било доказателства за кражба на автомобила по описания от ищеца начин, като и че обстоятелствата, при които е изчезнал автомобилът, не съответстват на заявените от ищеца.

Твърди се, че ищецът не е предоставил вярна и точна информация за обстоятелствата, при които е настъпило застрахователното събитие, в каквато насока се позовава на основанията за отказ по чл.363 от КЗ и т.3.3 и т.3.6 от раздел I от ОУ, като се твърди, че е налице премълчаване на обстоятелство или неточно обявяване на обстоятелство, свързано с настъпилото събитие.

Ответникът твърди, че МПС е било обект на престъпление и/или е било обявено за издирване от компетентните органи като противозаконно отнето в или извън страната към момента на сключване на застрахователния договор, което изключва отговорността на застрахователя. Твърди, че автомобилът не е бил стопанисван с грижата на добър стопанин, като е оставен незаключен и небезопасен, вследствие на което е настъпила кражбата.

Сочи се, че размерът на претендираното застрахователно обезщетение е завишен и не съответства на средната пазарна стойност на вредите към деня на заявеното събитие, към който момент застрахователя дължи обезщетение. Евентуално се прави искане за намаляване на застрахователното обезщетение на основание т.10.8 от ОУ поради неизпълнение на задължения от страна на застрахования.

С отговора се оспорва началната дата на претенцията за изплащане на законната лихва – 18.05.2021 год., като се твърди, че последният необходим за ликвидацията документ е представен по-късно. Ответникът сочи, че евентуално носи отговорност за законна лихва след изтичане на 15 дни от представяне на доказателства за спиране на наказателното производство.

Ответникът също претендира направените по делото разноски, както и заплащане на възнаграждение по чл.78, ал.8 от ГПК за представителство от юрисконсулт. Прави и искане по чл.78, ал.5 от ГПК за намаляване поради прекомерност на претендираното адвокатско

възнаграждение на пълномощника на ищеца.

Софийски окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства и ги обсъди във връзка с доводите на страните, приема за установено следното :

С исковата молба и в хода на производството по делото ищецът не е представил препис от сочената в и.м. застрахователна полица № 440120217002613 за застраховка „Каско+“ на МПС, за която твърди, че е сключена за собствения му противозаконно отнет лек автомобил, а и нито е посочил дата на сключване, нито срок на валидност на полицата. Следва да се отбележи, че ответникът не е направил изрично признание за твърдяното с и.м. застрахователно правоотношение, напротив – изрично е оспорил, че в срока на същото е настъпило застрахователно събитие.

В о.с.з. на 19.04.2022 год. РС – К. по искане на пълномощника на ищеца е задължил ответника да представи по делото застрахователна полица № 440120217002613, но не е указал на страната последиците по чл.161 от ГПК при непредставяне на документа. В горното с.з. не е присъствал пълномощник на ответника и по делото няма данни горното задължение да му е било указано впоследствие.

В същото с.з. пълномощникът на ищеца е искал възможност да представи в 7-дневен срок след заседанието полицата – „ако разполагаме ние с нея“; горното не е сторено до приключване на устните състезания по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи :

Съгласно разпоредбата на чл.405, ал.1 от КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок. Срокът не може да е по-дълъг от срока по чл.108, ал. 1-3 или ал.5 от КЗ.

Застрахованият следва да заяви претенцията си при спазване на изискванията на чл.380 от КЗ, като отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция и предостави пълни и точни данни за банковата сметка, по която да се извършат плащанията от страна на застрахователя. Когато с претенцията са представени всички доказателства по чл.106 от КЗ, застрахователят е длъжен да се произнесе в срок до 15 работни дни – чл.108, ал.1 от КЗ. При непредставяне на всички доказателства се прилага срокът по чл.108, ал.2 от КЗ – не по-късно от 6 месеца от датата на предявяването на претенцията.

Съгласно разпоредбата на чл.409 от КЗ застрахователят дължи законната лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение след изтичане срока по чл.405 от КЗ, освен в случаите на чл.380, ал.3 от КЗ – непредставяне на данни за банкова сметка.

В настоящия случай в доказателствена тежест на ищеца е да установи наличието на валидно застрахователно правоотношение по сключена имуществена застраховка „Каско“, настъпването на застрахователно събитие в срока на полицата и размера на щетата. Както бе посочено, същият не представя сочената с и.м. застрахователна полица № 440120217002613 год., която би следвало да се намира у него, доколкото е страна по застрахователния договор; именно поради горното е нямало основание районният съд да задължава ответника да представя препис от същата полица, а и няма основание да се предполага, че такава полица се намира у него – с отговора на и.м. не е направено такова признание. Отделно – доколкото на ответника нито е указано задължението му по чл.190, ал.1 от ГПК, нито последиците по чл.161 от ГПК при неизпълнението му, непредставянето на полицата не води до последиците по чл.191, ал.2 от ГПК.

От изложеното е видно, че дори по делото да бе установено настъпило застрахователно събитие, не бе установено същото да е настъпило в срока на действие на

застрахователния договор /срокт не е посочен/, поради което само на това основание следва да се приеме, че ответникът не дължи застрахователно обезщетение на твърдяното основание. Непредставянето на полицата води до невъзможност да се установи и какъв е лимитът на отговорност на застрахователя /чл.386, ал.1 от КЗ/, за да бъде сравнен с размера на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието /чл.386, ал.2 от КЗ/, а оттам – и до недоказаност на иска по чл.405, ал.1 от КЗ освен по основание, и по размер – поради което същият следва да се отхвърли изцяло, ведно с претенцията по чл.409 от КЗ за лихва върху главницата.

С оглед изхода на делото и на осн. чл.78, ал.3 от ГПК съдът следва да осъди ищеца да заплати на ответника направените по делото разноски в размер на 355 лева – заплатен депозит за в.л. по АТЕ и внесена ДТ за издаване на съдебно удостоверение. Тъй като ответникът е бил представляван по делото от юрисконсулт, дължимото му на осн. чл.78, ал.8 от ГПК възнаграждение съобр. чл.37 от ЗПП, който препраща към разпоредбата на чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ /от 100 до 360 лева/, се определя от съда в минималния размер от 100 лева поради ниската фактическа и правна сложност на делото. С оглед на горното и на осн. чл.78, ал.3 и 8 от ГПК ищецът следва да се осъди да заплати на ответника сумата от 455 лева, съставляваща направени по делото разноски и възнаграждение за представителство от юрисконсулт съразмерно с отхвърлената част от исквете.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Л.П.П. от гр. К., ул. „Охрид“ № 55А, с ЕГН *****, срещу "ДЗИ - О.З." ЕАД, ЕИК обективно съединени иски с правно основание чл.405, ал.1 от КЗ, предявен като частичен за сумата от 26 000 лева и чл.409 от КЗ – за заплащане на застрахователно обезщетение от **26 000 лева** /двадесет и шест хиляди лв./ при пълен размер на обезщетението от 30 000 лева, дължимо по застрахователна полица № 440120217002613 год. по имуществена застраховка „Каско“, сключена с ответника и настъпило в периода между 24.07.2020 год. и 26.07.2020 год. застрахователно събитие „кражба на МПС“ – лек автомобил марка „Jaguar“, модел „XF“, с ДК № СО 2153 СК, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 18.05.2021 год. до окончателното й заплащане.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.3 и 8 от ГПК Л.П.П. от гр. К., ул. „Охрид“ № 55А, с ЕГН *****, да заплати "ДЗИ - О.З." ЕАД, ЕИК сумата от **455 лева** /четирисотин петдесет и пет лв./, съставляваща направени по делото разноски и възнаграждение за представителство от юрисконсулт съразмерно с отхвърлената част от исквете.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____